

Alvaro del Portillo

Full Informatiu n.º. 2

Sacerdot i Pare

La publicació del segon número del Full Informatiu del Servent de Déu Álvaro del Portillo té lloc en el 60è aniversari de la seva ordenació sacerdotal, i de manera paral·lela a l'any de l'Eucaristia.

En l'homilia del 13 de juny de 2004 el Sant Pare Joan Pau II va dir: "Crist, 'pa viu baixat del cel', és l'únic que pot saciar la fam de l'home en tot temps i en qualsevol lloc de la terra. Però Ell no vol fer-ho tot sol, i així, com en la multiplicació dels pans, se serveix dels deixebles. (...) Aquest signe prodigiós és figura del misteri més gran d'amor que es renova cada dia en la Santa Missa: mitjançant els ministres ordenats, Crist dóna el seu Cos i la seva Sang per la vida de la humanitat. I tots els qui dignament s'alimenten en la seva Taula, es converteixen en instruments vius de la seva presència d'amor, de misericòrdia i de pau".

En aquest número reproduïm un testimoniatge de Mons. Xavier Echevarría sobre els fruits del sacerdoci en Mons. del Portillo i part d'un discurs del Servent de Déu sobre l'Eucaristia

Mons. Álvaro del Portillo nasqué a Madrid, l'11 de març de 1914. Era Doctor Enginyer de Camins, i Doctor en Filosofia i en Dret Canònic. El 1935 s'incorporà a l'Opus Dei. El 25 de juny de 1944 va ser ordenat sacerdot i dos anys després fixà la seva residència a Roma, on va col·laborar directament amb Sant Josepmaria Escrivà de Balaguer, fundador de l'Opus Dei. El seu servei a l'Església es va posar de manifest també en la dedicació als encàrrecs que li va confiar la Santa Seu i en particular en la seva activa participació en els treballs del Concili Vaticà II.

El 1975, arran del traspàs de Sant Josepmaria, va ser elegit per a succeir-lo en el govern de l'Opus Dei. El 6 de gener de 1991 el Sant Pare Joan Pau II li va conferir l'ordenació episcopal. El govern pastoral del Servent de Déu es caracteritzà per la fidelitat a l'esperit del Fundador i al seu missatge, amb l'afany d'estendre incansablement per tot el món els apostolats de la Prelatura i la crida a la santedat en la vida ordinària.

En la matinada del 23 de març de 1994, poques hores després de tornar d'un pelegrinatge a Terra Santa, el Senyor cridà aquest servent seu bo i fidel. El mateix dia, el Sant Pare Joan Pau II acudí a pregar davant les seves restes mortals, que ara reposen en la cripta de l'església Prelatícia de Santa Maria de la Pau, a Roma

• S.E. Mons. Leopoldo Eijo y Garay i el Servent de Déu, el dia de la seva ordenació sacerdotal

DON ÁLVARO, SACERDOT I PARE

Article de Mons. Xavier Echevarría, Prelat de l'Opus Dei, publicat a *L'Osservatore Romano* el 25 de març de 1994, dos dies després del traspàs del Servent de Déu.

En el mes de maig de 1939, poc després del final de la guerra civil espanyola, Sant Josepmaria Escrivà de Balaguer escrivia a Álvaro del Portillo: **«Que blanc i que llarg és -ho veig- el camí que et queda per recórrer! Blanc i quallat, com un camp madur. Beneïda fecunditat de l'apòstol, més bella que totes les belleses de la terra!»**

S.E. Mons. Álvaro del Portillo era un dels tres primers membres de l'Opus Dei que foren ordenats sacerdots el **25 de juny de 1944**. Les esperances, expressades per Sant Josepmaria en la carta citada, s'havien complert; una seqüència meravellosa de gràcies. Déu és fidel a les seves promeses. Cada sacerdot, també si es troba per a realitzar el minis-

teri en el llogaret més arraconat, és testimoni de la fecunditat que deriva del sacerdoci de Crist: fruits, en la seva major part invisibles als ulls dels homes, que no es tradueixen en estadístiques, però amb una consistència que té la durada de l'eternitat. Fruits de gràcia, de fidelitat al compromís cristià, de pau, de comprensió i de perdó, de generositat i de sacrifici, de dolor transfigurat en amor.

Crist és viu en la seva Església i actua a través dels sagraments i de l'anunci valent i fidel de la Paraula, renova incessantment els miracles de l'Evangelí: "Perquè ara també es retorna la vista a cecs, que havien perdut la capacitat d'esguardar el cel i de contemplar les meravelles de Déu; la llibertat és donada a coixos i

- El Servent de Déu amb Mons. Xavier Echevarría, actual Prelat de l'Opus Dei
- Mons. del Portillo durant una trobada amb famílies el 1980

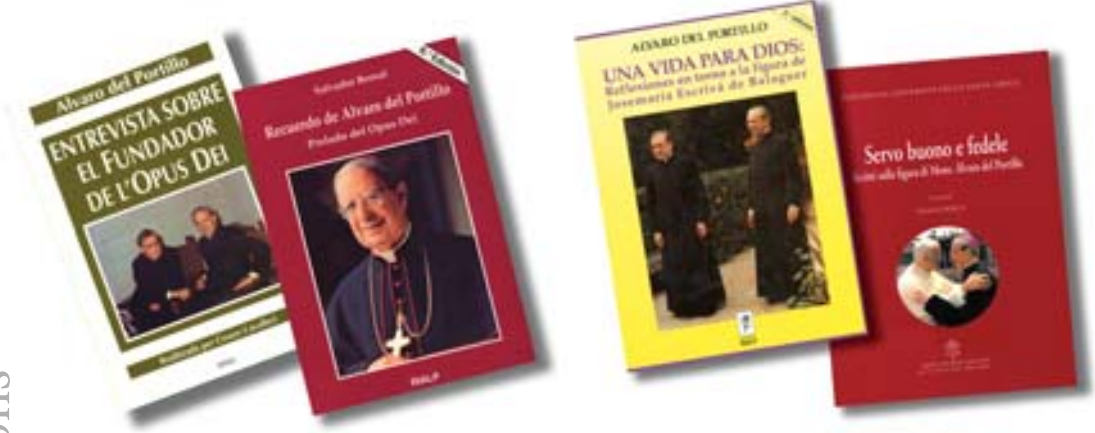
tolits, que es trobaven lligats pels seus apassionaments, i els cors dels quals ja no sabien estimar; hom fa que hi sentin els sords, que no volien saber de Déu; s'aconsegueix que parlin els muts, que tenien la llengua emmordassada perquè no volien confessar les seves derrotes; ressusciten morts, en qui el pecat havia destruït la vida” (Josepmaria Escrivà, *És Crist que passa*, n. 131). Dispensador dels misteris divins, el sacerdot fidel sent com ressonen en allò més íntim de la pròpia ànima les paraules de Jesús: “alegreu-vos més aviat perquè els vostres noms estan escrits en els cels” (Lc 10,20).

Jo sóc testimoni dels prodigis obrats per Déu a través del ministeri de Mons. del Portillo. Traces d'aquesta fecunditat sacerdotal? Primer

de tot, els serveis rendits a la Santa Seu, amb incansable assiduitat i sempre amb exemplar adhesió al Papa: des del treball prestat en nombroses Comissions conciliars, que el van veure entre els experts més actius del Vaticà II, fins a la tasca com a Consultor de diverses Congregacions (Doctrina de la Fe, Causes dels Sants, Clergat, Religiosos, etc.), Comissions i Consells Pontificis. En ell apareixia, tangible, l'aspiració de Sant Josepmaria Escrivà: “Servir l'Església com l'Església vol ser servida”.

Des del dia de la seva elecció com a successor del Fundador fins a la seva mort han transcorregut gairebé 19 anys: en aquest període han rebut l'ordenació sacerdotal uns 800 membres de la Prelatura desitjosos, amb tot el cor, de servir l'Església. L'Opus Dei ha iniciat de manera estable l'activitat apostòlica pròpia en 20 nous països: el seu impuls pastoral, en la línia del dinamisme evangelitzador al qual el Sant Pare Joan Pau II ha cridat novament tota l'Església, ha obert horitzons inexplorats al missatge de l'Opus Dei, la proclamació de la vocació universal a la santedat i del valor santificant del treball ordinari.

I per tot arreu, iniciatives socials de gran relleu, que deriven sempre d'allò que constitueix la responsabilitat primera i l'atenció principal de la sol·licitud dels Pastors: fruits espirituals de salvació. Algunes d'aquestes iniciatives destaquen per la seva incidència en la solució dels problemes locals en què s'insereixen: noves universitats en països que tenen l'afany de la formació de quadres dirigits capaços de contribuir a la promoció d'un desenvolupament homogeni i respectuós amb la dignitat humana, obres educatives i assistencials en favor d'àrees i poblacions particularment deprimides, sobretot a l'Amèrica Llatina i a l'Àfrica. I en l'obertura de la Pontifícia Universitat de la Santa Creu es palpa l'herència del zel del Fundador en el fet de prodigar les millors energies al servei de l'Església, per a la formació de sacerdots exemplars en la doctrina i en la vida espiritual.

ENTREVISTA SOBRE EL FUNDADOR DE L'OPUS DEI

realitzada por Cesare Cavalleri
Edicions del Drac,
Barcelona 1993

ÁLVARO DEL PORTILLO, PRELADO DEL OPUS DEI

de Salvador Bernal
Ediciones Rialp,
Madrid 1996

UNA VIDA PARA DIOS

de Álvaro del Portillo
Ediciones Rialp,
Madrid 1992

SERVO BUONO E FEDELE

Scritti sulla figura di Mons. Álvaro del Portillo
a cura de Vicent Bosch
Libreria Editrice Vaticana,
Roma 2001

FIELES Y LAICOS EN LA IGLESIA

EUNSA, Pamplona
3ª edición 1991

RENDERE AMABILE LA VERITÀ

Raccolta di scritti di
Mons. Álvaro del Portillo
Libreria Editrice Vaticana,
Roma 1995

ESCRITOS SOBRE EL SACERDOCIO

de Álvaro del Portillo
Ediciones Palabra,
Madrid 1991

Joan Pau II

Recordo amb gratitud envers el Senyor la vida del difunt, plena de zel sacerdotal i episcopal, l'exemple de fortalesa i de confiança en la Providència Divina que ell va donar constantment, i també la seva fidelitat a la Seu de Pere i el generós servei eclesial com a estret col·laborador i benemèrit successor de Sant Josepmaria Escrivà.

(Telegrama enviat a Mons. Xavier Echevarría)

Card. Camil Ruini

Les freqüents ocasions que vaig tenir, de trobar Mons. del Portillo havien produït en mi la persuasió que em trobava davant un Pastor exemplar: en la fermesa de la seva adhesió a la doctrina de l'Església, en la seva caritat pastoral, en la seva humilitat, en el seu equilibri, es posava de manifest una extraordinària riquesa interior.

(del discurs pronunciat en ocasió de l'Obertura del Procés de Canonització del Servent de Déu, Roma, 5 de març de 2004)

• La seva última Missa, celebrada en el Cenacle, a Jerusalem

U

NA VIDA ARRELADA I CENTRADA EN L'EUCARISTIA

Publiquem part d'una conferència pronunciada per Mons. Álvaro del Portillo en l'XIè Simposi Internacional de Teologia de la Universitat de Navarra (Pamplona, abril 1990). Tota la vida del Servent de Déu ha estat marcada per la fidelitat a l'esperit de l'Opus Dei i del seu Fundador. En el text que segueix, don Álvaro exposa essencialment el missatge de Sant Josepmaria Escrivà de Balaguer.

Dirigim les nostres reflexions a l'aspecte més radical i central de la vida del sacerdot, que és garantia de la seva eficàcia evangelitzadora. Oració, penitència, acció guiada per una incansable caritat pastoral. Són com les coordenades en les quals hem contemplat la identificació del sacerdot amb Jesucrist, en allò que aquesta identificació comporta de *tasca* personal en correspondència al *do* de Déu.

Però incorreria en una gravíssima omissió si deixés de considerar que la vida cristiana i, especialment aquests aspectes de l'existència sacerdotal, han d'estar *radicats*, *centrats* i, per tant, *unificats* en el Sacrifici de Crist, en la Santa Missa, en l'Eucaristia.

La Santa Missa és, en efecte, "el centre i l'arrel de tota la vida del prevere" [1], com ha recor-

dat el Concili Vaticà II, amb paraules que ja havien estat moltes vegades repetides per Mons. Escrivà [2].

No hi ha dubte que aquesta centralitat del Sacrifici Eucarístic és una realitat en la vida de cada cristià, però en el sacerdot aquest fet adquireix matisos particulars. Com afirma Joan Pau II, «*mitjançant la nostra ordenació* –la celebració de la qual està vinculada a la Santa Missa des del primer testimoniatge litúrgic– nosaltres estem units de manera singular i excepcional a l'Eucaristia. Som, en certa manera, “*per ella*” i “*per a ella*” [3].

Sento la necessitat de tornar de nou a l'extrema figura sacerdotal del Fundador d'aquesta Universitat: per a mi és una cosa inevitable i sé ben bé que, com per a mi, és també per a vosaltres un motiu d'alegria. Durant quaranta anys, dia rere dia, he estat testimoni del seu afany per transformar cada jornada en un holocaust, en una prolongació del Sacrifici de l'Altar. La Santa Missa era el centre de la seva heroica dedicació al treball i l'arrel que vivificava la seva lluita interior, la seva vida d'oració i de penitència. Gràcies a aquesta unió amb el Sacrifici de Crist, la seva activitat pastoral va adquirir un valor santificador impressionant: veritablement en cadascuna de les seves jornades, tot era *operatio Dei*, *Opus Dei*, un autèntic camí d'oració, d'intimitat amb Déu, d'identificació amb Crist en el seu lliurament total per a la salvació del món.

Externament mai no hi va haver res d'extraordinari o singular en la Missa de Mons. Escrivà, encara que era impossible no copsar la seva profunda devoció. Des del principi del seu ministeri sacerdotal, es va esforçar per no donar cabuda ni a la rutina ni a la precipitació en la celebració del Sant Sacrifici, malgrat l'habitual escassetat de temps per a realitzar les seves múltiples activitats pastorals. Al contrari, tendia espontàniament a dir la Missa

amb calma, aprofundint cada text i el sentit de cada gest litúrgic fins al punt que, durant molts anys, va haver d'esforçar-se positivament -d'acord amb tot el que li confirmaven en la direcció espiritual- per a anar més de pressa, per a no cridar l'atenció i per a saber-se al servei dels fidels, els quals disposaven, per a la Missa, de molt menys temps. En aquest context s'entén el que va escriure el 1932, com un sospir que s'escapà de la seva ànima: “quan es diu la Santa Missa, s'haurien d'aturar els rellotges” [4].

La intensitat, amb la qual s'unia personalment al Sacrifici del Senyor en l'Eucaristia, va culminar en alguna cosa que no dubto a considerar un peculiar do místic, i que el mateix Pare va referir, amb gran senzillesa, el dia 24 d'octubre de 1966: “Als meus seixanta-cinc anys, he fet un descobriment meravellós. M'encanta celebrar la Santa Missa, però ahir em va costar un treball tremend. Quin esforç! Vaig veure que l'ofici del sacerdot, la celebració de la Santa Missa, és un treball per a confeccionar l'Eucaristia, que s'hi experimenta dolor, i alegria, i cansament. Vaig sentir en la meua carn l'esgotament d'un treball diví”. No dubto que aquest descobriment responia a un requeriment que constantment ens dirigia als qui estàvem al voltant seu: “demaneu al Senyor que jo sàpiga ser més piadós en la Santa Missa, que tingui cada dia més fam de renovar el Sant Sacrifici”.

[1]. Conc. Vaticà II, *Decr. Presbyterorum Ordinis*, n. 14.

[2]. Cf., per ex., Josepmaria Escrivà, *Carta*, 2-2-1945, n. 11; *És Crist que passa*, n. 87, Edicions Rialp, Madrid; *Forja*, n. 69, Edicions Rialp, Madrid.

[3]. Joan Pau II, *Carta per al Dijous Sant*, 24-2-1980, n. 2.

[4]. Josepmaria Escrivà, *Apunts íntims*, n. 728; cf. *Forja*, n. 436, ídem.

ORACIÓ

per a la devoció privada

Déu Pare misericordiós, que concedíreu al vostre servent Álvaro, Bisbe, la gràcia de ser un Pastor exemplar en el servei a l'Església i fill i successor fidelíssim de Sant Josepmaria, Fundador de l'Opus Dei: feu que jo sàpiga també respondre amb fidelitat a les exigències de la vocació cristiana, transformant tots els moments i circumstàncies de la meua vida en ocasió d'estimar-vos i de servir el Regne de Jesucrist; digneu-vos gloriïcar el vostre servent Álvaro i concediu-me per la seva intercessió el favor que us demano: ... (demani's). Amén.

Parenostre, Avemaria, Glòria.

De conformitat amb els decrets del Papa Urbà VIII, declarem que no s'intenta prevenir el judici de l'Autoritat eclesiàstica i que la present pregària no té cap finalitat de culte públic.

Aquest Butlletí es distribueix gratuïtament.

Qui desitgi rebre'l pot demanar-lo a:

**Prelatura de l'Opus Dei,
Oficina per a les Causes dels Sants,**

Diego de León, 14, 28006.
Madrid

Els qui desitgin ajudar, amb les seves almoines, a les despeses d'edició d'aquesta publicació, poden enviar els donatius a:

**Prelatura de l'Opus Dei,
Oficina per a les Causes dels Sants,**

per gir postal o per transferència al BBVA, c/c. número 0182-4017- 57-18820005, Agència Urbana Diego de León, 16, 28006 Madrid

De conformitat amb la legislació sobre protecció de les dades personals, es garanteix la possibilitat de demanar la cancel·lació del propi nom en l'adreça del Butlletí, enviant un e-mail a info@opusdei.es, o bé per correu a:

**Prelatura de l'Opus Dei,
Oficina per a les Causes dels Sants,**

Diego de León, 14, 28006 Madrid

En cas de no trobar el destinatari, retorneu-ho al remitent.

Director Responsable:
José Carlos Martín de la Hoz

Imprimatur:

+Mons. Javier Echevarría,
Prelat de l'Opus Dei.

Idea gràfica : MCM S.r.l. - Florència
Dip. Leg: B.6.592-1988

Impremta: Litoplex Indústria Gràfica sa
Manresa